

Z A P I S N I K

Glavne godišnje skupštine Kino-kluba "Zagreb", održane dne 22. veljače 1962. g. u 19 sati u klupskim prostorijama, Trg Žrtava fašizma 14.

1. Nakon ustanovljenja potrebnog kvoruma, dotadašnji predsjednik MILOŠ OREŠČANIN otvara skupštinu i pozdravlja prisutne izaslanike, druga BRANKA JERNEIĆA, JOSIPA VUKA i TVRTKA LESIĆA, kao i sve prisutne članove kluba.
2. Na prijedlog predsjednika OREŠČANINA, u radno predsjedništvo skupštine izabrani su drugovi: za predsjedatelja ZOREC IVAN, te za članove Arh. ZVONIMIR POŽGAJ i JURAJ PAJNIĆ.
Za zapisničara izabran je dotadašnji tajnik ŽELJKO HABERŠTOK, a za ovjerovitelja zapisnika VLADIMIR JAKOLIĆ.
3. IZVJEŠTAJ UPRAVNOG ODBORA za 1961. g. čita tajnik ŽELJKO HABERŠTOK. (U prilogu pod 1.). Izvještaj se prima.
4. BLAGAJNIČKI IZVJEŠTAJ daje predsjednik MILOŠ OREŠČANIN. Izvještaj se prima.
5. IZVJEŠTAJ NADZORNOG ODBORA daje drug IVAN ZOREC. Izvještaj se prima.
6. DISKUSIJA PO IZVJEŠTAJIMA.

ŽELJKO HABERŠTOK - U klubu postoje dva problema, koji se kao bolna točka vuku već godinama, i o prvome od njih diskutira se na svakoj skupštini.

Osnovni je i prvi problem pomanjkanje novčanih sredstava, kako bi se rad u klubu mogao odvijati prema zadacima, koje pred nas postavlja zajednica. Osnovni je zadatak našeg kluba snimanje filmova, a za to nije bilo većih mogućnosti zbog pomanjkanja materijalnih sredstava.

Drugi problem - poslovi u klubu toliko su se razvili i

umogućili, da se danas neminovno postavlja problem stalnog poslovno sekretara kluba, koji bi vodio klupsku administraciju. To bi lice moralo imati vremena, da se sasvim posveti tom poslu. Postoje dvije alternative: ili da se uzme stalni namještenik, sa punim radnim vremenom, ili da taj posao preuzme koji već postojeći namještenik Narodne tehnike, time, da mu se povisi za nekoliko hiljada mjesečni prihod, time da uz svoj redovni posao obavlja i posao u klubu. No tu se i opet postavlja pitanje materijalnih sredstava, da se takav čovjek plati. Na novom je Upravnom odboru kao osnovni zadatak da taj složeni problem riješi. Stari Upravni odbor je to pokušao, ali nije uspio.

Postoji golema razlika između nekadašnjih starijih članova kluba, i novih, koji danas pridolaze u klub, a to je većinom omladina. Nekad su članovi sami nabavljali traku i snimali, pa zatim prójicirali na sastancima te svoje filmove, i uz crnu kavu o njima diskutirali. Naravno, takav je rad danas onemogućen zbog velikog poskupljenja filmske trake i tehničke obrade filma. Oni su većinom snimali na osmici, pa su takovi filmovi bili daleko jeftiniji.

Danas u klubu prevladava sasvim drugačiji sistem rada. Saimaju se ekipni filmovi. Novi članovi čim se upišu, odmah, prije nego su polazili bilo kakav kinoamaterski tečaj i položili ispite, traže da im se dađe kamera i filmska traka, pa da snimaju. Ti ljudi dolaze u klub sa pretenzijama da postanu profesionalni filmski radnici, da iskušaju svoje sposobnosti, i ako ih nađu, da pokušaju prodrijeti u profesionalnu kinematografiju. Naravno, to je pozitivno, jer je infiltracija iz redova kinoamatera najpozitivniji put stvaranja novih profesionalnih filmskih kadrova.

Sa takovim se ali radom ne slažu stariji članovi, koji ga smatraju negalomanskim, i iz tog su se razloga većinom povukli, jer u takovom radu ne nalaze zadovoljenja za svoje entuzijastičko-cineastičke ambicije. Postavlja se problem, kako te članove natrag privući na aktivni rad u klubu. Svakako je to rješivo formiranjem sekcije starijih članova, koji bi radili po svom starom romantičnom običaju. Današnji novi članovi od kluba mnogo očekuju, a malo mu daju. Tu se postavlja neminovno pitanje dotacija, kako bi se mogli odgajati novi kadrovi, pa između njih iskočiti daroviti pojedinci.

Pokušalo se uspostaviti veze sa profesionalnom kinematografijom, kako bi se dobila od njih sredstva prvenstveno u filmskoj traci i potrebnoj tehnici za rad kluba. Diskutant je kao predstavnik kinematografa u svojstvu sekretara Kino-kluba "Zagreb" prisustvovao Glavnoj godišnjoj skupštini DRUŠTVA FILMSKIH RADNIKA HRVATSKE u siječnju 1961. godine. Tom je prilikom govorio i ukazao na teške materijalne uvjete kinematografa, kao i da se kod popunjavanja novih filmskih kadrova računa na kinematografe, kao najpozvanije za to. Naglasio je tom prilikom, da svih 25 prikazanih filmova na jubilarnom festivalu Kino-kluba "Zagreb", održanom u prosincu 1960. g. povodom proslave 25-godišnjice kluba, nisu dostigli cijenu koštanja jednog jedinog kratkometražnog profesionalnog filma, a neki su i tehnički i umjetnički bili na visini profesionalnog filma.

Diskutant naglašava da je njegov govor tom prilikom primljen sa velikim odobravanjem. Bilo je i pozuda za ^u sistematuru. Kasnije je u direktnom kontaktu sa producentima pokušao nešto po tom pitanju postići, ali osim obećanja i oduševljenja s njihove strane nije bilo nikakvih konkretnih pozitivnih rezultata.

Diskutant se osvrće na riječi druga Oreščanina, koji svakom prilikom naglašava, kako u klubu, kad treba realizirati bilo kakav film, postoji samo jedna kamera, koja je to u stanju izvršiti - i to Hoholačeva. Bilo je planova da se snimaju reklamni i dokumentarni filmovi za naručioce. Diskutant traži od Oreščanina konkretno objašnjenje po tom pitanju, jer je sam uvijek spreman u klubu raditi kameru na svojoj vlastitoj kameri, u okviru svojih vremenskih mogućnosti.

Diskutant je mišljenja, da bi u klubu bezuvjetno trebalo ponovno formirati "producentku grupu", koja je ranije postojala. Ovako je pitanje primanja scenarija za realizaciju nejasno i problematično. Sam je povrijeđen povodom davanja prijedloga za realizaciju nekoliko filmova FONDU ZA ~~KUKUKUKU~~ UNAPREĐENJE KULTURNIH DJELATNOSTI, koji je obećao klubu stvaritu materijalnu pomoć. Rađajući na pripremama za igrani film, dao je tek kratke sinopsise za filmove, koje je namjeravao raditi. Navodno je drug SUDOVIĆ izjavio da ti materijali nisu interesantni. Diskutant postavlja pitanje neshvaćanja kako drugu Sudoviću nije bila interesantna tema za dokumentarni film o narodnim herojima setra-

na Baković, koje su ustaše nakon divljačkog mučenja likvidirali. Ili tema o nepoznatom starom Zagrebu, ili ona o reportaži o noćnom Zagrebu. Ako je po srijedi kakav lični stav druga Sudovića prema njemu, diskutantu je žao što drug Sudović nije prisutan, da mu dađe konkretno objašnjenje svog stava.

Formirana producentaska grupa treba da dađe konkretno obrazloženje svakog primljenog, ili odbijenog scenarija za realizaciju ekipnih filmova kluba.

Još je jedan veliki problem društveni život kluba, u koji spada i formiranje sekcije starijih članova. Treba riješiti materijalnu bazu, kako bi postojale mogućnosti za snimanje više filmova nego do sada. Treba izazvati interes članova za klub, a to se može postići mogućnošću da se snimaju filmovi, organiziranjem društvenog života održavanjem drugarskih večeri, i t.d. Treba kod toga imati u vidu da skoro većina novih članova teži ka profesionalizmu, putem izobrazbe i iskustava stečenih u klubu, što je za interese zajednice pozitivno i potrebno.

JURAJ PAJNIC - Glavni razlog da članovi slabo posjećuju klub je po njegovom mišljenju činjenica, da četvrtkom gledamo samo profesionalne filmove, a amaterske sve manje. Traka je skupa, i zato članovi sve manje snimaju. Krivo je mišljenje, koje postoji među članovima, da treba gledati samo filmove neke osobite umjetničke vrijednosti. Treba prvenstveno gledati amaterske filmove, pa makar oni bili i slabiji. Trebalo bi po mogućnosti nabaviti tehniku uz sniženu cijenu, te bi to članove više zainteresiralo i privuklo u klub.

Prof. IVAN ŠARIĆ - Izvještava o radu svoje pionirske sekcije. Daci vole film i interesiraju se za njega. Od kada je sekcija u oktobru osnovana, imala je u klubu svega dvije projekcije. Daci bi željeli imati više projekcija. Prof. Šarić je sada započeo sa učenicima fotoamaterski tečaj i otvorio foto-sekciju. Već se više đaka prijavilo sa scenarijima, izrazivši želju da snimaju. A da li od jednog djeteta možemo tražiti neke zaista kvalitetne filmove?...Potrebno je samo da ti daci uče, i da rad ide u širinu. Treba omasoviti rad, a to je bilo onemogućeno zbog pomanjkanja trake.

Diskutant misli da je poželjno manje statistike, a više mogućnosti za rad. Na sastancima četvrtkom trebalo bi organizirati diskusije. Koga to interesira, taj će ostati sa željom da nešto nauči. U budućnosti treba povesti više računa o djeci, jer su ona željna da nešto nauče o filmu i steknu stasovitu filmsku kulturu.

VLADIMIR JAKOLIĆ - Prigovara što stalno gledamo samo USIS-ove filmove, koji nisu najbolje kvalitete. Trebalo bi nabaviti kvalitetnije filmove od USISA ili Institute de France, koji bolje odgovaraju za prikazivanje u našem klubu. Drug Hoholač navodno tvrdi da se ti filmovi teško nabavljaju. Jakolić predlaže da se delegira dva-tri člana kluba, koji za to imaju volje, da odu i nastoje sa distributorima načiniti izbor kvalitetnijih filmova, koji bi se redom prikazivali u klubu. Rezultati bi tada bili daleko bolji.

VLADIMIR DVOJKOVIĆ - Ako bi već gledali takove filmove, misli da bi trebalo organizirati kružake, u kojima bi se u tim filmovima diskutiralo. Nije dovoljno da ih samo vidimo, pa odmah kući.

MILOŠ OREŠČANIN - Pomoći nema ni od kuća. Pokušavali su on, Haberštok i Sudović, ali je sve ostalo samo na željama i pokušajima. Sudović je nekoliko puta rekao da će dovesti profesionalne, pripremljene su bile projekcije, ali njih nije bilo, jer da su morali otići na drugu stranu. Oreščanin je pokušao i sa tehničkim direktorom "Dubrava-filma" Šmidom. Oni imaju volju da nešto daju, ali do toga ne dolazi. Sve ostaje samo na lijepim riječima.

Diskutant odgovara Haberštoku po pitanju kamere. Haberškova, Hoholačeva, Oreščaninova i Zorecova kamera su izvrane, ali treba i režiser, koji bi mogao načiniti dobar film. Ali treba to sve organizirati, a za to treba čove^{jek} koji će to raditi, te naći ljude, koji će filmove naručiti.

Po pitanju scenarija - Za svoje planirane filmove Haberštok je dao samo kratke ad hoc ideje. Trebalo je FONDU dati konkretne scenarije i prijedloge.

Društveni život u klubu je veliki problem. Prigovara se da

nema štimunga. Izgleda da članovi sebe previše cijene i misle prepositivno o sebi. Treba biti skromniji, pa donijeti film da se prikazuje i kritikuje, pa makar kakova ta kritika bila. Neki članovi, koji su davali svoje prve pokušaje (kao na pr. Opsiger), davali su ih na projekcije, bez obsira na to kakova će biti kritika.

Diskutant misli da drug Jakolić prestrogo gleda na filmove, koji se četvrtkom prikazuju, jer je on student Historije umjetnosti, pa traži u filmovima samo umjetnost. Teško je nabaviti, preuzimati, donijeti i vraćati filmove. Dobri se filmovi teško dobiju, pa treba uzeti ono što možemo dobiti. Maogi su filmovi uzimani i od Narodnog sveučilišta grada Zagreba. Sam Oreščanin maogo je puta pozivao ljude da diskutiraju o prikazanim filmovima, ali nikad nije nitko započeo diskusiju.

Diskutant se osvrće na diskusiju druga Šarića. Kad je riječ o omladini, on sam uvijek pretpostavlja omladinu i rad omladinske sekcije. Svakako treba riješiti i problem, kako da se u klub ponovno privuku stariji članovi, koji su se sasvim povukli. Stariji članovi ne mogu shvatiti mlade članove i njihove ambicije, a nisu ni u kojemu slučaju mladi članovi krivi što su se stariji povukli. Poželjno je da oni osnuju svoju sekciju, i da se opet sastaju, i u tome ih nitko ne će ometati.

Svakako treba dati sve mogućnosti za rad omladine. No koliko je god projekcije drug Šarić zatražio, toliko ih je bilo. Ako se ti pioniri budu aktivno bavili kinematografijom-kinoamaterstvom, danas sutra će biti pravi majstori kinematografije.

Materijal treba štedjeti, jer je skup, a nemamo materijalnih sredstava da ga nabavimo. Treba dati prednost osnici, jer je na njoj jeftinije raditi, a to je zapravo amaterski format.

Nikad nije u klubu povedena neka konkretna diskusija.

Drug Oreščanin smatra, da treba gledati dokumentarne filmove, jer zašto ne bi upoznavali strani svijet preko filmova.

JOSIP VUK - U pogledu rada kluba i o problemu amaterizma misli, da treba danas poći sa novog aspekta, a ne sa stajališta, koje je prije udruživalo ljude i navelo ih na amaterizam. Danas je amaterizam sasvim nešto drugo, i stalno ljude muči jedno te isto.

Danas je palo pitanje, da li nam je profesionalni klub potreban da bi spremali profesionalce, ili mu je neki drugi cilj. Klub je oformljen i živio je materijalnim sredstvima ljudi, koji su troškove njegovog postojanja mogli sami snositi. A ta su imena i nešto postigla u amaterskom filmu. Njima je trebalo amaterski klub, da se izživljavaju u svom hobbyju. Danas je tendencija novih članova da ispitaju svoje sposobnosti, i čim više neke uspjehe, oni misle kako bi se profesionalizirali. Filmske škole kod nas ne postoje, iako se u tome višekratno pokušavalo. Ljudi nastoje steći rutinu i prodrijeti što prije u profesionalnu kinematografiju. Danas nam tempo vremena više ne dozvoljava samo traženje vremena iz potrebe za rasponu. Svatko razmišlja kako da svaki svoj minut ugradi u svoj sutrašnji život i poziv. Danas je kinomaterizam kao hobby previše skup. Kad članovi u klubu steknu uvjerenje da su sposobni za filmski rad, oni nastoje prodrijeti u filmsku industriju.

Da li danas postoje mogućnosti i sredstva da se to pruži?... Svakako bi tada bilo više interesa i više članova. Trebalo bi pružiti mogućnosti da se iz sredstava kluba (sa vanjskom pomoći) snimi godišnje nekoliko filmova. No danas je i filmska industrija došla do problema ponajmanje ekonomskih sredstava. Zato nema ni razumjevanja za kinomaterizam, koliko bi to trebalo.

Republički odbor pokušava da riješi problem pitanja potrebnih materijalnih sredstava. Treba osigurati potrebnu tehniku i sredstva za rad, za traku. I ima nade da će se ta sredstva uskoro naći.

Drug Vuk misli da se ne bi ništa postiglo time, ako se formira samo upravni odbor sa mandatom od tri mjeseca, dakle privremenog karaktera. Ako taj odbor ne uspije riješiti pitanje sredstava, šta će biti onda?... Odgovor bi mogao biti jedino taj, da se radi ono što je moguće bez sekretara i većih sredstava.

O problemu društvenog života u klubu misli, da je teško animirati ljude da dolaze u tako oskudne prostorije. Ima danas daleko ljepših prostorija klubova, pa je teško ljude privući. Ovo su prostorije više iz nužde, nego da služe za stalnije sastajanje članova.

O projekcijama u klubu, u vezi onoga što je rekao drug Jakelić drug Vuk misli da bi trebalo više preći na projekcije amaterskih filmova, a i naći ljude, koji bi pokušali nabaviti za projekcije kvalitetnije filmove. To svakako jedan čovjek sam ne može učiniti. Trebalo bi oko toga angažirati više lica, jer za to treba i više vremena. Projekcije bi trebalo unaprijed najaviti, te upozoriti da će se uz pojedini film govoriti i o stanovitom problemu.

U prošloj je godini bio najpozitivniji rad s onladinom. U izvještaju je trebalo naglasiti savjetovanje sa djecom, koje je prošle godine održano, jer je tu postignut lijep uspjeh. Klub treba ove godine nastaviti taj rad i pomoći kinoklubovima po školama. Treba se više usmjeriti na taj rad (tečajeva, projekcije, program tečajeva, i t.d.). Potrebna bi svakako bila i pomoć, a takova bi se pomoć vjerojatno i dobila. Ali to se ne može postići na brzinu.

Drug Vuk predlaže da se doadaanjem Upravnom odboru dađe razrješenica. Pitanje je da li da se formira samo privremeni, ili stalni Upravni odbor. Pitanje je da li će se uopće moći naći sredstva za stalnog sekretara. No drug Vuk je mišljenja da privremeni odbor ne treba formirati.

TVRTKO LESIĆ - Ova skupština previše liči na prošlogodišnju. Trebalo je više konkretizirati ono što je postignuto. Izvještaj Upravnog odbora je u toliko manjkav.

Primjedba da su prostorije nepodesne donekle stoji, ali ne potpuno. Prema prostorijama drugih organizacija ove su prostorije dobre i ne koriste se koliko bi trebale i mogle. No ako jedan klub spada samo na rad jednoga, ili dvojice ljudi, onda to više nije klub. Nije se koristilo sve ono, što se je moglo koristiti.

Drug Tvrtko se slaže da je svakako potreban stalni tehnički sekretar, ali misli da stvar ne bi spasio samo stalni sekretar. On je sam spreman da pomogne u rješavanju tog problema. Ali on ne će dovoljno postići, ako se ne aktiviraju i sami članovi.

Svakako da treba ponovo privući starije članove, a i pri-

vući više djece i omladine.

Prošle je godine Gradski odbor N.F. predložio da se snimi film o organizaciji N.F., i za to bi se našla sredstva, a članovi bi mogli vježbati. U vezi razgovora i nastojanja da se postignu kontakti sa filmskim radnicima, drug Tvrтко misli da je trebalo dovesti u klub filmske radnike. Ali i tu nije bilo podrške cijelog kluba, jer da su se članovi masovnije odazvali, moglo bi se prigovoriti filmskim radnicima radi neodazivanja.

Drug Tvrтко smatra normalnim putem, da članovi preko klubova prelaze u profesionalnu kinematografiju. Naša organizacija treba da bude normalni put za profesionalni filmski rad. On to podržava, i trebalo bi po tome pronaći sredstva.

MILOŠ ORBŠČANIN - obrazlaže funkcije i poslove sekretara, koji su složeni i mnogostrani. Kad bi postojao stalni tehnički sekretar, mogli bi se članovi više angažirati u postizavanju kontakata i pronalasku sredstava.

IVICA HRIPKO - Najzreliji stav, isređen od drugova Vuka i Tvrտka točan je. Misli da je za loši rad krivaja na svakom prisutnom pojedincu. Svatko od nas je kriv. Usalud je govoriti o svemu što treba načinitiya kad se treba sastati U.O., dođu svega dva-tri člana. Bilo je mnogo nesporazuma, i ljudi nisu vjerovali jedan u drugoga. Treba vjerovati u početnike i dati im prilike da rade, a ne primati ih sa nepovjerenjem. On sam misli da je budućnost amaterskog filma u osjeci.

Svakako da nije grijeh da amater prijeđe u profesionalne. Ali je grijeh da on, kad jednom prijeđe u profesionalne, sasvim zaboravi na amaterizam.

ŽELJKO HABERŠTOK - Kao odgovor drugu Tvrտku čita postavljene zadatke za 1962. godinu na sjednici U.O. od 18. II. 1962.

MILOŠ ORBŠČANIN - Zadatci i zaključci U.O. postojali su, ali nije bilo ljudi koji bi ih izvršili, proveli u djelo. Jedino su Prof. Šarić i Hripko postigli lijepe uspjehe sa omladinom. Naglašava da je prijedlog drugarice Šarček da se formira privremeni Upravni odbor.

LJERKA SMRČEK - Na prošlogodišnjoj skupštini nije U.O. dobio razrjeđnicu, nego mu je mandat produljen za tri mjeseca, ali on dobivene zadatke nije izvršio. Za to postoje svakako objektivni razlozi. Radila su uglavnom samo dvojica, - Oreščanin i Hoholač, - i sva kritika pada uglavnom samo na njih. Oni ovako više ne mogu raditi, jer je sve palo samo na njih. Od starog odbora nije se moglo naći nikoga, tko bi mogao preuzeti taj posao, da radi isto toliko kao Oreščanin. To je dovelo do toga, da treba naći stalnog čovjeka, koji bi obavljao te poslove, koje je do sada obavljao Oreščanin, jer su ostali članovi bili previše zauzeti svojim poslovima.

Isabrati isto takav odbor, kao što je bio ovaj, bila bi ista stvar, i opet bi na slijedećoj skupštini imali istu situaciju. Zato treba formirati privremeni odbor, koji bi pokušao naći sredstva za rad kluba i plaćanje poslovnog sekretara. Ova skupština je točno kopija prošlogodišnje skupštine, i uz takav U.O. došli bi na slijedećoj skupštini u istu situaciju.

JOSIP VUK - Treba pokušati izabrati konstruktivniji Upravni odbor, koji bi nakon četrnaest dana iznio svoj program rada, a ako stvar ne riješi stalni odbor, ne će ni privremeni. Treba svakako izabrati novi odbor, a da li će u njega ući neki od dosadašnjih ljudi, pitanje je skupštine. Svakako treba izabrati konstruktivniji odbor, pa bio on stalni, ili samo privremeni. Ne bi se ništa postiglo tek privremenim odborom, koji bi imao samo zadatak riješiti pitanje materijalne baze.

TVRTKO LBSIĆ - Kompromisno je rješenje da se izabere stalni Upravni odbor, koji bi se obavezao da u recimo dva mjeseca riješi te probleme. Trebalo bi sazvati na diskusiju njerodavne faktore N.T. Treba oživiti rad u klubu i naći konstruktivnije forme rada.

MILOŠ OREŠČANIN - Obećanje za pomoć od strane druga Tvrtka veliko je ohrabrenje za klub, jer on ne smije doživjeti fijasko i mora očekivati pomoć od Gradskog i Republičkog odbora N.T.

Zato treba odabrati novi U.O., a lica koja su preuzela da riješe tu stvar, da novi U.O. obaveže da to riješe. Treba oda-

brati nove ljude, koji će dati nove ideje i raditi sa novim šarom. Očekujem čita prijedlog za novi U.O.

STEVO SIMIĆ - Ne sviđa mu se pesimizam diskusije. Kao da se bojimo za naš plasman i egzistenciju. Smatra da su klubovi eksperimentalna institucija svojih članova. Članovi dolaze dobrovoljno da ostvare svoje ambicije. Cilj je kine klubova i N.T. da članovima omoguće da se izobrazе i steknu iskustva. Ne treba kritizirati ljude, koji žele postati profesionali.

Kino-klub nema nikakove specijalne zadatke, nego samo da se snimaju filmovi. Šta drugo može članove privući. Ovdje se moraju snimati amaterski filmovi, i takove filmove ne treba kritizirati. Treba najviše i projicirati amaterske filmove.

BRANKO JERNEIĆ - Pozdravlja skupštinu u ime Foto-kino saveza Jugoslavije i Republičkog odbora. Diskusija mu se sviđa. Prema situaciji ostalih kino-klubova i organizacija N.T., on misli da situacija u klubu nije toliko loša.

Djelomično ima krivaje i na članstvu, i na U.O., i na Republičkom odboru, Pododboru za film i Foto-kino savezu Jugoslavije.

Problem treba riješiti na drugi način, i tada će biti jasno što treba raditi i kako treba raditi. Da su bila davana neka sredstva amaterskoj kinematografiji, bili bi postignuti bolji rezultati i u profesionalnoj kinematografiji. Ali problemi se rješavaju redom, pa će tako jednom tako doći na red i kinematografizam. Povremena pomoć ne bi ništa koristila, nego se treba boriti za neku stalnu dotaciju. Ne ti problemi postoje i u drugim organizacijama N.T.

Na skupštinama uvijek postoje osude Upravnih odbora, i uvijek se postavljaju neki suvišni problemi. Tako je na ovoj skupštini postavljen problem sekretara. Svakako da bi sa stalnim sekretarom rad bio pozitivniji više zadovoljavao, ali to nije i ne smije biti uvjet za daljnji rad kluba.

Drug Jerneiće misli da nije potrebno izabrati privremeni Upravni odbor, nego stalni. Negativno je svakako da su radili samo neki članovi Upravnog odbora. Bit je u tome da ljudi s ljubavlju rade, a kad netko preuzme stanovite obaveze da te obaveze

izvrši, i da izvrši ono što je obećao izvršiti. Treba biti ozbiljnosti, da se izvrši ono što se zaključi.

Za osudu je što u tri mjeseca nije sazvana skupština, i da nisu izvršeni zataci, koji su dobiveni.

Kinocamaterizam još nije izvršio svoj zadatak prema zajednici. Treba pogledati filmove kakovi se snimaju u klubu, a koji su razumljivi samo njihovim autorima i uskom krugu amatera. Treba snimati filmove, koji bi bili razumljiviji i prihvatljiviji za široke mase. Takav je na primjer film o mladim tehničarima, i sličao. Ako postoji stanovita škola, koja želi snimiti kakav film, to je idealna prilika da netko uči na tuđi račun. No mi smo se od takovog rada do sada većim djelom izvlačili. Kritika klupskih filmova mora biti takova, kakav je čovjek koji je taj film snimio. Ako je to čovjek koji ne zna raditi, kritika mora biti blaga, a ako je to čovjek koji zna raditi, tad kritika može biti stroža. Kritika prema filmu.

Stariji su članovi razočarani sa našim sadanjim radom. Treba uskladiti zahtjeve starijih članova i naše omladine.

Prostorije svakako ne odgovaraju, i da imamo ljepše prostorije, imali bi i više članova, koji bi pokazivali interes za klub. No u odnosu na druge kino-klubove, ove su prostorije i te kako dobre. Dale bi se adaptirati u vrlo ugodne prostorije. Ali je prednost da klub za te prostorije ne plaća nikakovu stanzarinu, a one čak donose i stanovite prihode od iznajmljivanja. Jedini kino-klub u Zagrebu ima te uslove, i zato bi trebalo te prostorije više iskoristiti.

Članovi imaju premalo osjećaja za društvenu inovinu. Zato se ne može kritizirati stav kluba, ako uskraćuje kamere i ostalu tehniku.

7.-8. DAVANJE RAZRJEŠNICE STAROM UPRAVNOM ODBORU. i BIRANJE NOVOG.

Skupština daje razrješnicu starom Upravnom odboru. U kandidacionu komisiju za prebrojavanje glasova tajnim glasanjem ulaze drugovi: PRLJUŽEC, ZGORELEC i SIMIĆ.

U novi Upravni odbor izabrani su:

VLADIMIR HOHOLAČ 20 glasova

Prof. IVAN ŠARIĆ 19 "

LJERKA SMRČEK 19 "

MIHOVIĆ PANSINI	17 glasova
IVICA HRIBKO	17 "
JURAJ PAJNIĆ	16 "
VLADIMIR DVOJKOVIĆ	15 "
IVAN LUKAS	14 "
TOMO KOBIJA	14 "

NADZORNI ODBOR: MILOŠ OREŠČANIN
IVAN ZOREC

KOMISIJA ZA ŽALBE: Dr. THEODOR DURMAN

9. FORMIRANJE ZAKLJUČAKA.

Zaključke će formirati Novi Upravni odbor na temelju prijedloga zaključaka starog Upravnog odbora, donesenog na sjednici U.O. od 18.II.1962.godine, te ih objaviti u klupskom "BILTENU".

Na prijedlog druga Oreščamina Skupština proglašava druga VLADIMIRA HOHOLAČA zaslužnim članom kluba i odlučuje da mu se kupi poklon: garnitura maliv-pero i penkala u etuiu. Taj će mu poklon odnijeti u bolnicu delegacija, u koju ulaze: Arh. ZVONIMIR POŽGAJ, ŽELJKO HABERŠTOK i Prof. IVAN ŠARIĆ.

Kao osnovao treba formirati producencku grupu kluba.

Pošto je time dnevni red Skupštine iscrpen, predsjedatelj IVAN ZOREC zaključuje skupštinu u 23.sata.

TEHNIKA NARODU !

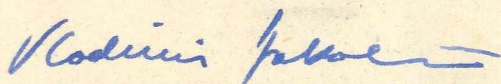
U Zagrebu, dne 22.II.1962.

ZAPISNIČAR:

(Željko Haberštok)

OVJBROVITELJ ZAPISNIKA:

(Vladimir Jakolić)

IZVJEŠTAJ UPRAVNOG ODBORA

Večeras smo se kao ljubitelji amaterske kinematografije sastali da održimo Glavnu godišnju skupštinu našeg kluba. Da li smo, i u kojoj mjeri smo zaista ljubitelji amaterske kinematografije, treba da ispitamo sami sebe. Nekada, ne baš u davnoj prošlosti, ovim hobijem su se bavili baš oni pravi amateri, koji su mogli da od svog porodičnog budžeta odvoje za nekoliko špulica filma, uglavnom osam i dva put osam milimetara. Voditelja u tom hobiju kod nas je bilo nekoliko, od kojih su neki, kao što je svima poznato, sami osnivači ovog kluba: pokojni Dr. Paspas Maksimilijan, Oktavijan Miletić i drugi, a njih su slijedili još neki, od kojih su još među nama ostali Milivoj Kučić i Zvonimir Požgaj. Svi drugi otpali su iz raznih razloga, kao što je gubljenje interesa za tu stvar, jer su već zašli malo dublje u godine i vole komociju, ili se bave poslovima, koji su za njih i obitelj korisniji u ekonomskom smislu. Drugima se opet ne sviđa sadržaj i smisao sadanjeg rada u našem klubu, i sjećajući se sastanaka u ono vrijeme, sada kažu - nema štimunga. Ne znam, ali možda se svi oni sa gorčinom sjećaju onih vremena, kada su bili mlađi i imali više smisla za amatersku kinematografiju, ali onu koju su oni tada podržavali. Možda ne će, ili nisu u stanju da shvate vrijeme, u kojemu danas živimo, - mislim na vrijeme, u kojemu sva tehnika, pa neizostavno i tehnika filmskog stvaranja, ide krupnim koracima naprijed.

Lijepo je, a po malo i romantično bilo, kada su se raniji amateri sastajali jednom nedjeljno u intimnom krugu, izvadili iz džepova po koji smotak filma, na kojemu su snimili svoj izlet, putovanje, ili sportski podvig, a nakon sastanka-projekcije zadržali se u razgovoru uz neizbježivu crnu kavu u samom klubu, ili svrativši se u kavarnu "CORZO", ili koju drugu. Nažalost, ovi sastanci su sasvim izostali. Razloge mislim da nije potrebno tražiti, ali ako baš želimo da ih nađemo, onda se treba sjetiti izreka: "Na tom svijetu stalna samo mijena jest" i "Na mladima svijet ostaje". Te se činjenice moramo pridržavati.

Rekli smo da je tehnika, i ne samo tehnika, nego i sve ostalo poprimilo nove oblike, od kojih današnji bivaju potisnuti već sutrašnjim. Često i same ideje zastarjevaju u roku od dvade-

set i četiri sata. Tako je kod nas kinoamatera. A uzmimo vrijeme od prilike deset godina unatrag. Naša je profesionalna kinematografija bila tek na svom početku. Imala je samo po nekog snimatelja, režisera i autora scenarija. Danas ih imade na stotine, i to mladih. Među njima ima i bivših amatera, iako mali broj. Ostali su skoro svi načinili skokove, izuzevši neke, koji su od 1945. do 1952. polazili Filmski tehnikum (koji je pohađalo oko 120 lica, od kojih danas rade na filmu tek oko dvadesetorica). Sve u svemu, današnji bi filmski kadar bio mnogo bolji, da se u njemu nalazi više kinoamatera. Ali to se nije moglo postići sa onom vrstom amatera, koje sam naprijed spomenuo. U budućnosti će to ali biti, jer današnji kimo-klubovi imaju u svom sastavu uglavnom omladinu, koja već kod upisa u klub znađe mnogo o stvaranju modernog filma, i o samom filmu uopće. Danas u nauci i tehnici, a i u ostalim djelatnostima u svijetu, pa i kod nas, osjeća se manjak stručnjaka. Taj manjak mogu da popune samo oni koji dolaze, - a to je omladina.

Neki se upišu i za kratko vrijeme izostanu, dok neki drugi, strpljiviji, pokazuju mnogo više volje i upisuju se u tečajeve. Od takovih strpljivih članova već imademo i dobre, - koliko toliko dobre, - autore scenarija, pa i filmova. To je neka vrsta samoselekcije. Neki naši članovi pokazali su interes i za više filmsko obrazovanje, te su u toku prošle godine pohađali Viši filmski tečaj, koji je organizirao Centar za stručno osposobljavanje filmskih radnika. Taj je tečaj djelomično održavan u našim prostorijama. Nastavak će slijediti početkom slijedećeg mjeseca, također u onim našim prostorijama. Neki naši članovi već rade kao snimatelji na Radioteleviziji, a neki rade u profesionalnoj kinematografiji kao asistenti kamere i režije. To su sve članovi, koji su uglavnom u našem klubu dobili osnovno amatersko obrazovanje. A značajno je da su baš amateri u Višem filmskom tečaju imali bolje uspjehe od drugih.

Već je nekoliko puta bilo govoreno, ali treba i ovaj put naglasiti, da bi se profesionalna kinematografija morala više zainteresirati za rad u našem klubu, i kadrove, koji se u njemu stvaraju. To bi se moglo očitovati u materijalnoj pomoći, što bi imalo vrlo velikog moralnog utjecaja na one, od kojih se očekuje budući filmski rad.

Naglasili smo, da na svim poljima djelatnosti manjkaju

kadrovi, a naravno niti naš klub nije izuzetak. Znađe se da i u ostalim organizacijama Narodne tehnike stvar stoji isto tako. Ide se za tim, a i poduzimaju se mjere, da se potražnje za kadrovima zadovolje. Ne mogu, a da ne priznam, da je i u našem klubu tako.

Najveći je kod nas nedostatak organizacione prirode, a zatim i materijalni. Iz ovoga proističe sve ostalo, kao što je mali broj snimljenih filmova u toku protekle godine, i svega jedan tečaj za kinoamatere. Moglo bi se još nabrajati, ali, sjetimo se da svaki od nas ovdje ima drugih preokupacija, koje mu nameće vrijeme u kojemu živimo. Svatko mora da se brine o svojim životnim potrebama, koje su sve veće i veće, a sredstva ne idu u korak sa tim potrebama. Opet, nemojmo zaboraviti da smo samo amateri, i da klubu dajemo toliko svoga slobodnog vremena, koliko za to imamo na raspolaganju.

Naprijed je bilo govora o nekadanjim amaterima. Danas je to sasvim drugačije. Danas se, kao i od svih drugih organizacija Narodne tehnike, i od našeg kluba mnogo očekuje i pred njega se postavljaju zadaci. Ti su zadaci tehnički odgoj naših građana, naravno na polju amaterske kinematografije, putem održavanja amaterskih tečajeva, učestvovanja i surađivanja u raznim akcijama Narodne tehnike, i t.đ. Već sama po sebi kincamaterska struka je skupa. Skupa je tehnika. Za najobičniju kamericu treba otprilike 40.000.- dinara. Do nedavna ih se nije moglo ni nabaviti, no sada je već laglje. Za amaterski film 2 x 8 treba 220.- dinara za jedan metar, to jest za rolicu od 7,5 metara 2 x 8 treba oko 1.800.- dinara. Za jednu rolu 16 mm. filma treba 4.500.- dinara. A sa jednom špulom ne da se ništa napraviti. Pored toga treba još platiti i troškove obrade trake. To je samo malena ilustracija glavnog problema - financija, a ni od kuda materijalne pomoći ili dotacija. Istina, do sada nije kucano na prava vrata. I za taj posao treba netko, tko će ga obaviti. Taj, tko će to učiniti, trebao bi za tu svrhu imati na raspolaganju dosta slobodnog vremena.

Na desetoj konferenciji Gradskog odbora Narodne tehnike bilo je malog, ali po značenju velikog prigovora. Taj se prigovor odnosio na slabi društveni život u našem klubu. Priznajemo da je to tako, ali ima i to svojih razloga, kao na primjer: nepodes-

nost ovih prostorija za tu svrhu. Da bi se ove prostorije privlele svrsi, trebalo bi ih dovršiti, to jest uvesti klimatizaciju, rekonstruirati osvjetljenje, nabaviti nešto odgovarajućeg namještaja, a što je isto od važnosti, treba netko tko bi stalno nadzirao i kontrolirao prostorije i pazio na red. Možda će netko reći: odrediti dežurstvo. Smatramo da to ne bi funkcioniralo.

Naš je klub u svojoj preobrazbi došao do stadija, kada mu je potreban stalni plaćeni tehnički sekretar. Kad bi njega imali, klub bi mogao odgovoriti svojim zadacima prema članovima, i zadacima, koje mu društvo svakim danom sve više nameće.

Upravni se odbor ne može pohvaliti nekim naročitim uspjesima u toku prošle godine. Organizirano je snimanje filma o takmičenju mladih tehničara, no za sinhronizaciju istoga nije bilo materijalnih sredstava. Snimljen je film pod naslovom "DIVERZIJA", koji govori o poznatoj sabotaži na pošti Zagreb I. u vrijeme okupacije. Ni taj film nije mogao sve do sada sinhroniziran zbog pomankanja materijalnih sredstava. Snimljen je film pod radnim naslovom "KOKOŠ", i sada se nalazi u fazi montiranja radne kopije.

U toku godine održan je jedan osnovni tečaj za kinoamatere, te je nekolicina od desetak polaznika položila ispit. Tri naša člana, u svojstvu nastavnika, održala su u decembru 1961. seminar za voditelje kinoamaterskih tečajeva, koji je polazilo dvadeset nastavnika iz cijele Hrvatske. Predavanja su trajala kroz četrnaest dana po deset sati dnevno. Tečajeve, koje planiramo dalje u našem klubu, vodit ćemo poput ovog seminara, a za to je potrebno izraditi još tehničkih pomagala za nastavu, za što sada nedostaje materijalnih sredstava.

Neki naši članovi ponešto su snimali i sami o svom trošku. Dvije naše pionirske sekcije snimale su jedna pod rukovodstvom našeg člana profesora Šarića, a druga uz pomoć Ivica Hripka. Pokazale su mnogo volje i smisla, a to im je snimanje domijelo po jednu kamericu, dobivene na reviji pionirskih filmova, koja je prošlog ljeta održana u Pionirskom gradu, koji je bio i organizator te revije. O tim sekcijama treba voditi malo više računa. Sekcija iz škole na Koturaškoj cesti pod stalnim je nadzorom profesora Šarića, koji je tamo nastavnik, ali smo sa kustošijskom po malo izgubili kontakt. Razlog je zauzetost druga Hripka, koji je tu sekciju vodio, a i nastavnik škole, koji je tu

sekciju vodio, premješten je. Treba što prije uspostaviti vezu sa tom sekcijom. Za te smo sekcije priređivali nekoliko projekcija filmova, koje su oni sami snimili, a i drugih, uglavnom crtanih, zabavnih i poučnih iz astronautike.

Pored materijala, koji su te sekcije dobivale od kluba, samo su članovi svojim prilozima kupovali traku i vježbali se u ovoj lijepoj grani tehnike. Smatramo da za ovaj rad treba odati priznanje drugovima prof. Šariću i Hripku za uloženi trud.

Sa našim smo filmovima učestvovali na I. međunarodnom festivalu amaterskog filma, koji je održan u Beogradu u maju prošle godine. Od prijavljenih pet filmova prikazana su tri. Brončane statuete dobila su dva filma, i to jedan u kategoriji eksperimentalnog, a drugi u kategoriji dokumentarnog filma. Nadalje smo naše filmove slali na revije amaterskih filmova u Rijeku, Novi Sad, Sombor, Mitrovicu i opet u Beograd, gdje je na I. otvorenom festivalu Akademskog kluba Beograd film "PIOVE" dobio prvu nagradu u kategoriji eksperimentalnih filmova. Na kongresu UNICA-e poslali smo film "RIBE, RIBE KOST", a na jedan drugi festival u Francusku otišao je film "ZAGORSKI CUG". Još dva filma poslana su na međunarodni festival u Francusku.

Osim redovnih projekcija na članskim sastancima četvrtkom, imali smo projekcije i izvan kluba, svagdje kuda su nas god zvali, kao što su razna poduzeća, organizacije i ustanove. Projekcije su vršene projektorom 16 mm. i projektorom 8 mm. To su bili uglavnom filmovi dokumentarnog ili naučnog karaktera. Za ove akcije i ostali rad u klubu treba drugu Vladimiru Hoholaču odati puno priznanje, pa predlažemo da ga se proglasi zaslužnim članom kluba.

Klupski "BILTEN" nažalost nije mogao izlaziti, kako je bilo predviđeno, zbog prezauzetosti članova, koji su bili po tom pitanju zaduženi.

Bilo je prijedloga i nastojanja da se ponovno aktiviraju u zasebnoj sekciji naši stariji članovi, ali je sve ostalo samo u fazi konzultiranja nekolicine zainteresiranih. To se svakako mora u najbližoj budućnosti ostvariti, jer nije pravo da ti nekad aktivni i zaslužni članovi budu zaboravljeni. Treba odrediti jedan dan u tjednu, koji njima najbolje odgovara, za njihove sastanke, projekcije i diskusije. Jedan od starijih čla-

nova svakako bi trebao ući i u Upravni odbor kluba.

Uz prilično razgranate poslove kluba, kao što su: sekretarski poslovi, blagajna i knjigovodstvo, vođenje filmoteke, biblioteke, projekcije, - obavljen je i jedan vrlo važan posao za klub. Napokon je izvršen popis inventara, tako da je izvršena revalorizacija vrijednosti svakog predmeta, t. j. predmeti, koji su imali samo simboličnu vrijednost, dobili su približno stvarnu, na pr. kinokamere, i t. d. Predmeti, koji su dobiveni na revers, a koje više nismo dužni vratiti, jer su otpisani, upisani su u popis i određena im je inventarna vrijednost. Nadalje iziskuje prilično vremena i primanje filmova na razvijanje, kako onih iz našeg kluba, tako i onih koji dolaze iz vama, pakovanje i slanje vlasnicima, i t. d. Također je odgovoran posao i slanje naših klupskih filmova na festivale i revije, te vođenje brige da li su se ti filmovi vratili, i u kakovom stanju. A to su samo neki važniji poslovi, a ima ih još mnogo, koji izgledaju da nisu toliko važni. Uzme li se to sve u obzir, izlazi da je to preveliki posao za amaterski rad. Klupski su se poslovi toliko razvili, da bi trebalo uvesti svakodnevno radno vrijeme od po nekoliko sati.

Planirane kontakte sa ostalim osnovnim organizacijama Narodne tehnike i Socijalističkog saveza radnog naroda nismo nikad ostvarili zbog pomanjkanja lica, koja bi to bila u mogućnosti učiniti.

Od strane Pododbora za film Republičkog odbora bilo je ponudeno našem klubu da organizira u Zagrebu reviju amaterskog filma Hrvatske. Klub je ovo prihvatio, ali je nažalost ostalo kod te želje, jer ni Pododbor nije mogao naći odgovarajuća financijska sredstva.

Iz svega naprijed iznesenog ilazi, da su osnovni problemi, koji danas muče naš klub: pomanjkanje materijalnih sredstava i pomanjkanje stalnog tehničkog sekretara, koji bi obavljao klupske poslove i zadatke. Osnovne funkcije kluba bile su u redu, ali se veći uspjesi nisu mogli postići iz ta dva razloga, koji se kao problem vuku već niz godina.

Upravni odbor smatra jedinim realnim rješenjem, da ova skupština izabere privremeni Upravni odbor, sa mandatom od tri mjeseca, koji će imati osnovni zadatak da riješi pitanje materijalne baze za plaćanje tehničkog sekretara, kao i pronaći po-

desno lice za taj odgovorni posao. Dosadašnji Upravni odbor je to pokušao, ali usprkos nastojanju nije uspio. U privremeni Upravni odbor treba da uđu članovi, koji vole klub, a imaju i vremena da se posvete tom zadatku. Većina članova dosadašnjeg Upravnog odbora previše je okupirana svojim poslovima, a da bi se mogla i dalje prihvatiti tog zadatka.

Molimo Skupštinu da dosadašnjem Upravnom odboru dade razrješenice.

U Zagrebu, dne 22.II.1962.

UPRAVNI ODBOR